

1. Cesta poslední kapky (Poupata)

1. $\begin{array}{cccc} \text{Ami} & \text{Dmi} & \text{E} & \text{Ami Dmi E} \\ \text{Sklenicí vína dolej nám, ó, Pane,} & & & \\ \text{Ami} & \text{Dmi} & \text{E} & \text{Ami Dmi E} \\ \text{dokud tam na dně něco zbejvá, Pane,} & & & \\ \text{C} & \text{G} & \text{Ami} & \text{E} \\ \text{nebudem vědět o těle, duše se vínem umeje,} & & & \\ \text{F} & \text{G} & \text{Ami} & \\ \text{nebudem bdít a nebudem spát, ó, Pane.} & & & \end{array}$
2. Peněz nám přidej na cestu dlouhou, Pane,
ať spláchnem z těla věčnou touhu, Pane,
nebudem vědět o světě, Bůh za náma cestu zamete,
nebudem vidět a nebudem nic slyšet, Pane.
- $\begin{array}{cc} \text{C} & \text{G} \\ \text{Člověče, přidej, času je málo,} & \\ \text{Ami} & \text{Emi} \\ \text{stejně jak vína, míň, než se zdálo,} & \\ \text{F} & \text{G} \quad \text{Ami} \\ \text{nepočká na nás, i kdyby slunce stálo.} & \end{array}$
3. Na cestu posviť, ať nešlápne vedle, Pane,
kameny odklid', i ze srdce sval je, Pane,
nebude nám těžko na duši, vítr z očí slzy vysuší,
[: nebude tam zima a nebude tam spánku, Pane, :]
[: nebude tam zima a nebude tam spánku, Pane, :]
nebude tam zima a nebude tam spánku, Pane.

R:

R:

2. Jarní (Poupata)

1. $\begin{array}{cccc} \text{F} & \text{G} & \text{Ami} & \\ \text{Už ráno z dálky přišlo k nám a ptáci v oblacích} & & & \\ \text{F} & \text{Emi} & \text{Dmi}^7 & (\text{G}) \\ \text{si písni otevřeli chrám, kde nemá místo hřích,} & & & \\ \text{Emi} & \text{Dmi}^7 & \text{G}_{\text{sus4}} & \text{G} \\ \text{to stává se, když v přírodě si najdeš domov svůj,} & & & \\ \text{Emi} & & \text{Dmi}^7 & \text{G} \\ \text{co prožil jsi v té spouště dní, toho nikdy nelituj.} & & & \end{array}$
2. Zas lásce otevřel se ráj, tam slunce svítí víc,
a jarem voní celý kraj, tou vůni borovic,
to stává se, když v přírodě si najdeš domov svůj,
co prožil jsi v té spouště dní, toho nikdy nelituj.
3. Dnes tráva voní jarem jen a rosa hlásí všem,
dnes tráva voní jarem jen a rosa hlásí všem,
že vánek, ale nejen ten, se vznáší novým dnem,
to stává se, když v přírodě si najdeš domov svůj,
co prožil jsi v té spouště dní, toho nikdy nelituj.

3. Kousky veršů (Poupata)

1. $\begin{array}{ccc} \text{C} & \text{Emi}^7 & \\ \text{Nad rozlitym mlékem je už pozdě plakat,} & & \\ \text{G} & \text{A}^7 & \\ \text{není třeba tisknout zápěstí,} & & \\ \text{Dmi} & \text{Emi} & \\ \text{nad tou naší láskou začalo se smrákat,} & & \\ \text{F} & \text{E} & \text{Dmi G} \\ \text{z krku sundej srdce pro štěstí.} & & \end{array}$
2. To se občas stává, z lásky potom zbývá
už jenom pár veršů pod polštář,
pak u okna stojíš, když se venku stmívá,
a ty verše klidně roztrháš.

R: Tak (jen) se ptám, jestli vůbec se to smí,
 $\begin{array}{cccc} \text{G} & \text{C} & \text{Dmi} & \text{G} \\ \text{Emi Ami} & \text{Dmi} & \text{G} & \\ \text{roztrhnout těch pár veršů posledních,} & & & \\ \text{Ami} & \text{Emi} & \text{F} & \text{C} \\ \text{kolik snů a přání zůstalo v nich navždy ztracených,} & & & \\ \text{Dmi} & & \text{G} & \end{array}$
kousky veršů padaj' k zemi jako sníh.

3. Je to strašně dávno, dnes už jen vzpomínám
na to, jak jsem hledal správný rým,
teď tu na kolenou potichu je sbírám,
neboj, lásko, já tě nesoudím.

R: $\begin{array}{ccccccc} \text{Dmi} & \text{E} & \text{Ami} & \text{G} & \text{F} & & \\ \text{Do snů se s obavou dívám, jak se zvolna vytrácí} & & & & & & \\ \text{Dmi} & \text{G} & \text{C}^{\text{maj7}} & & & & \\ \text{všechny cíle a přání, které jsem kdy měl,} & & & & & & \\ \text{Dmi} & \text{E} & \text{Ami} & \text{G} & \text{F} & & \\ \text{a přitom mizerně skrývám, jak mi na tom záleží,} & & & & & & \\ \text{Dmi} & \text{G} & & & & & \\ \text{a svoji vinu svádím na úděl.} & & & & & & \end{array}$

R:

R:

4. Prázdninové lásky (Poupata)

1. $\begin{array}{cccc} \text{Emi H} & \text{Emi} & \text{Emi} & \text{Emi} \\ \text{Chodím sám ulicí bez konce, městem šedých dní,} & & & \\ \text{Emi} & \text{Ami D} & \text{G} & \text{Emi} \\ \text{vzpomínkou bloudíš, lesem krásných chvil,} & & & \\ \text{Ami} & \text{D} & & \\ \text{chodím sám, vzpomínám, jak chtěl jsem vědět,} & & & \\ \text{G} & \text{H}^7 & \text{Emi} & \\ \text{o čem právě sníš,} & & & \\ \text{Ami} & \text{C} & \text{D} & \text{Emi} \\ \text{slůvek pár, kvůli kterým rád jsem s tebou byl.} & & & \\ \text{C} & \text{D} & \text{G} & \text{G} \\ \text{Hledíš dál, tam nad obzorem světla dávno spíš,} & & & \\ \text{Ami} & \text{D} & \text{G} & \text{H}^7 \text{ Emi} \\ \text{teď jsi sám, v září hvězd je vidět jen tvůj stín vzdálený,} & & & \\ \text{Ami} & \text{D} & \text{Emi} & \\ \text{hledíš dál, vzpomínáš, jak dobře bylo s ní,} & & & \\ \text{Ami} & \text{C} & \text{D} & \text{G} \\ \text{letní noc, kdy v polích voněl kmín.} & & & \end{array}$
2. Vzpomínám, jak večer na obloze měsíc plál,
píseň svou chtěl jsi na kytaru tiše hrát,
„svět ti dám k nohám tvým,“ jsi říkal,
když vlahý vítr vál,
touhou mou je teď znovu na tom místě s tebou stát.

R: Chtěl bys dát lásku, kterou ve svém srdci máš,
kolikrát chodil's na ta místa jen tak, sám, vzpomínáš,
chtěl bys dát srdce té, kterou tak dlouho znáš,
chtěl bys říct: já lásku svou ti dám ...

5. Popsaná lavice (Poupata)

1. Snad postý si tiše předčítám,
v lavici psaný vzkazy, který znám,
kolik slov, co vryto je tam
tuší už skoro vybledlou,
když si čtu, divnej pocit mám,
přemýšlím, jak ta léta jdou.

R: Těch knížek čtených pod lavicí,
těch kaněk v sešitě a kolem,
a místo vzorců v početnici
napsáno „Školo, sbohem!“

2. Dny běží, v lavici usedám,
na desce tužkou další dopis mám,
kolik papíru by potřeboval ten,
který sem prózu tajně psal
a hledal slova, která zpestří den,
den, kdy jsem u tabule stál.

R:

R:

3. Však jednou, až roky odletí,
v lavici zbydou jen slzy dojetí,
život rozdělí běh klidných školních let,
vzpomínky v hlavě zůstanou,
vzpomínám, jak byl krásnej svět
v lavici tužkou popsanou ...

6. Poutník (Poupata)

1. Šel pouští starý poutník, měl jeskyň slov - svůj dům,
a jak kráčel, slůvka sbíral a pravdou utřel stůl,
byl všude, ale žádný neznal jeho tvář,
a každý, kdo o něm mluvil, vypadal jak lhář.

R: Pravda a lež, on znal ten rozdíl snad jako jediný,
když v podvečer svůj příběh vyprávěl

o suchém chlebu šťastných lidí,
o prázdném džbánu, co se stydí
za ty, jimž víno donášel až k ústům.

2. I u nás jednou spával, sám tomu nevěřím,
a všem okolo prý dával a smál se u dveří,
snad dodnes stařec chodí, má hodně nebo nic,
a všechny za nos vodí, když ukazuje líc.

R:

3. Vítr dávno v poušti zavál řetěz stop, co on vryl,
šedou tvář stín zakrýval a k suchému chlebu víno pil ...

7. Řekni to písni (Poupata)

1. Řekni to písni, co jsi dávno říci chtěl
a možná slova zapomněl,
vždyť písni řekneš víc, klidně víc, než budeš chtít,
slova můžeš tónem nahradit.

2. Řekni to písni, když se dívá celý svět,
stěží odříkáš pár vět,
a pak hořko v puse máš, rychle oči zavíráš,
po tvých zádech prohání se mráz.

R: Slova ti v ústech slábnou, neříkej „nashledanou“,
pojď blíž, ať své přání vyplníš,
vím, hůř se na to kouká, když tě právě neposlouchá
ten, koho větou obdaříš,
slova se o rty lámou, do trávy na zem spadnou,
cizí boty je na prach rozšlapou,
tak nemá cenu dál se dívat, přestaň mluvit, začni zpívat,
tóny lépe v srdcích zůstanou.

3. Řekni to písni, ať tóny vítr rozfouká,
kdo chce, ať klidně poslouchá,
a přitom vůbec nevádí, že to trochu neladí,
hlavně když po duši pohladí.

R:

8. Samotář (Poupata)

1. Každý ráno chodí sám, cestu společnou s ním mám,
jenom matně vnímá ruch těch všedních dní,
v očích nosí dálky cest, jimi nechává se vést,
chodí tiše, jako když o něčem sní.

R: V pátek vlak mu zahouká, kytaru z pouzdra vysouká,
po vagónu zpěv zní při dunění kol,
když vlak náhle zastaví, mysl dále nastaví,
odhodlán jít třeba na severní pól.

2. Nebe modrý nad hlavou, v ruce tornu toulavou,
boty starý šlapou prachem lesních cest,
osada ho uvítá, když už šerem prosvítá
první hvězda, která dělá nocím křest.

R:

3. Ráno slunce ozáří jeho úsměv na tváři,
celý den jak dítě dovede si hrát,
když pak oheň zahoří, do spánku se ponoří,
v neděli už zase na cestu se dá.

R:

4. Každý ráno chodí sám, cestu společnou s ním mám,
dnes už vím, o čem tak asi pořád sní ...

9. Slzavá rána (Poupata)

1. C Emi
Proč kolem chodí tak sám
 F Emi
a proč se všem lidem jen vyhýbá,
 Dmi C Ami
nestojí o soucit v jejich očích,
 D^7 G C F G $F(-)$
vráscitou ruku nepodá, je starý.
2. Rána má v slzách zalitá,
za svítání roztřeše chlad,
pro sebe si jen tiše zprávy předcítá,
a pak mlčí, vzpomíná, je starý.
- R:** Ami Emi F Emi
Málo síly, málo lásky, on už nepozná tichý klid,
 Dmi G E Ami G
bolí oči, tělo, srdce, bolí rány, duše, ruce
 F C Ami Dmi G
a prasklá ústa jak chtěla by říct cosi druhým,
 C
však nikdo neslyší.
3. Prochází večer ulicí,
znaveně o hůl se zas opírá,
potkávám ho, s bolestí tuším:
jednou budu i já takhle stará, budu mít:
- R:** Málo síly, málo lásky, a nepoznám tichý klid,
bolí oči, tělo, srdce, bolí rány, duše, ruce
a prasklá ústa jak chtěla by říct cosi druhým,
však nikdo neslyší ...

10. Staré struny (Poupata)

1. Emi
Když někdy volnou chvíli mám,
 C H^7
vezmu si kytaru, na ni jsem často hrál,
 Ami Emi
jak kdysi u ohňů si píseň zabrnkám,
 C D H^7
akordů pár, co dřív jsem znal.
2. Krásu zvuku odnes' čas
a struny ztratily svůj oslnivý lesk,
pokryl je prach a jak by přešel po nich mráz,
 C D Hmi Ami Hmi C D
teď jejich tón zní jako stesk, jako uplakanej stesk.
- R:** G
Proč krása tónů je tak nestálá,
 Ami D
proč mizí zvuk jak před sluncem noc,
 Emi D C
proč dnes už píseň bývalá
 Ami D C D
nemá tu zvláštní silnou moc, ptám se,
 G
proč krása tónů je tak nestálá,
 Ami D
proč ihned rozletí se na všechny strany,
 Emi D C
a proč ta píseň toulavá
 Ami D Hmi Emi
už mi nezní jako dřív - za to můžou starý struny.
3. Když vzpomenu, jak zněly dřív
struny, co třpytily se září slunečnou,
jak dávno s lehkostí těch bílých koňských hřív
zpívaly tu píseň společnou.
- 4.=2.
- R:** C D Emi C D Emi
+ za to můžou starý struny, za to můžou starý struny,
 C D Emi
za to snad můžou starý struny ...

11. Toulavý boty (Poupata)

1. Každý den dál a dál, vprostřed cesty jako král
chodil tulák, boty starý na nohou,
ať byl déšť, ať byl déšť nebo mráz, nebo mráz,
chodil po těch cestách zas,
cílem byl mu obzor střetlý s oblohou.
- R:** Jeho jméno bylo známý, byl prý přítel mojí mámy,
a když hrál a zpíval, hlas byl slyšet na několik mil,
když byl s námi, jen se smál, se mnou si na tuláka hrál,
já bych dal, co mám, za vrácení těch chvil.
2. V jeden krásný letní čas přijít domů měl k nám zas,
avšak celé léto nikdo nepřišel,
a pak pošťák, a pak pošťák přijel k nám, přijel k nám,
černý dopis předal nám,
a v něm bylo psáno: já rád jsem vás měl.

R:

3. Máma s pláčem řekla mi: už nepřijde za námi,
byl to otec tvůj a hodně rád tě měl,
od té doby, od té doby touhu mám, touhu mám
po horách se toulat sám,
boty toulavý jak táta mít bych chtěl.

12. Tam, kde stojí kůlů pár (Poupata)

1. Tam, kde řeka hučí tmou, kde se plete život s hrou,
tam kdysi dřevěný srub stál,
chatu listím zavál čas, slyšet je jenom ptáků hlas,
život kolem kráčí dál.
- R:** Stála tam, kde stojí kůlů pár, tolik zim, tolik jar,
patřila k nám a my zase k ní, tam život rozplýval se v snách,
proč osud jako miska vah se někdy nakloní?
2. Chata snad by stála dál, kdyby vítr nepřivál
bouři jak z pekla hrozný dar,
plameny se k nebi pnou, jiskry letí noční tmou,
z chaty jeden velký žár.

R:

3. Tam, kde řeka hučí tmou, kde se plete život s hrou,
tam kdysi dřevěný srub stál ...

13. Valčík hvězd (Poupata)

1. Věř mi, že zítra už vyjdu a bosá ti odpovím,
kam mizí ptáci a kam první déšť,
věř, že tam, kde se ztrácí, tam zní jen hlas zvonů,
a máš to být ty, kdo odejde s ním.
2. Tam pohladíš hvězdy a jedna, co zářila dlouho,
najednou pomalu dohasíná,
snad ten vítr, co znají ho jen ptačí křídla,
tě odnese tam, kde se neusíná.
3. Slyším bít zvony, tak pospěš, ať nečeká dlouho
ten, který sčítá na dvou miskách vah,
možná nevíš, když svítá, že času je málo,
tvůj zvon byl poslední, kdo řekl: pojď dál.

14. V kleci (Poupata)

1. Jako srdce buším do zdi, chci jít ven,
jako zvíře prchnout do hor, když přijde den,
jako stín za tebou se plazím,
jako den se schovám před nocí.
2. Jako múra ve dne slepá a bez křídel,
jako pole, kam snad nikdo nezasel,
jako mráz se plížím po tvých zádech,
řekni „dost!“, než si tě zotročím.
- R:** Dáváš nám lásku, sám nežádáš nic,
rozbíjíš pouta jak skla okenic,
zatratíš sliby a zatratíš čas, ale nepoznáš.
3. Nenacházím nová slova, jak to říct,
i když začnu dneska znova, pořád nic,
pod tvou tíhou do bahna padám,
nestačím se ani nadechnout.
4. Jako sopka rychle chladnu, to už víš,
nespočítáš další dny a neprosíš,
i tvůj čas jednou se zkrátí,
i tvůj meč se jednou otupí.

R:

15. Víc než slova (Poupata)

1. $G \quad C \quad G \quad Hmi \quad C \quad G$
 $Emi \quad Hmi \quad C$
 Jen déšť smáčí květy, jenom sníh zastudí,
 všechno má svůj řád, pak zjistí s léty
 $Ami \quad D \quad G \quad Ami \quad D$
 ten, kdo se z polospánku probudí.
2. Dřív, než slova najdou místo, den ukončí zatmění,
 proto radši zpívej, přece každéj ví to,
 že slova nejsou nic, když píseň zní.
3. $C \quad F \quad C \quad Emi \quad F \quad C$
 $Ami \quad Emi \quad F$
 Snad víš, kolik přání se v písních může skrýt,
 slovy můžeš říct třeba, že máš rád,
 $Dmi \quad G \quad C \quad A^7$
 ale co v srdci máš, může jen v tónech znít.
4. $D \quad G \quad D \quad F\#mi \quad G \quad D$
 $Hmi \quad F\#mi \quad G$
 Tak si zpívej, co tě trápí, zpívej o tom, kde rád spíš,
 někdy růže kvetou, někdy oheň pálí,
 $Emi \quad A \quad D \quad Hmi$
 to, co v tónech zpíváš, slovy nepovíš,
 $Emi \quad A \quad D \quad G \quad D \quad G \quad D$
 to, co v tónech zpíváš, slovy nepovíš, nepovíš ...

1. Poupata	Cesta poslední kapky	1
2. Poupata	Jarní	1
3. Poupata	Kousky veršů	1
5. Poupata	Popsaná lavice	2
6. Poupata	Poutník	2
4. Poupata	Prázdninové lásky	1
7. Poupata	Řekni to písni	2
8. Poupata	Samotář	2
9. Poupata	Slzavá rána	3
10. Poupata	Staré struny	3
12. Poupata	Tam, kde stojí kůlů pár	4
11. Poupata	Toulavý boty	4
13. Poupata	Valčík hvězd	4
15. Poupata	Víc než slova	5
14. Poupata	V kleci	4